

mere fordelagtigt at gaa ind til denne Konstitution end at gaa ind i et tredje eller anden Klasses Embede med Begyndelsesløn, idet hele Embedsindtægten vil blive brugt til Lønning af den konstituerede Sognepræst. Jeg foretrækker saa ubetinget den første Løsning: at man kommer til en Løsning af Vaalse-Spørgsmaalet.

Det ærede Medlem fra Kolding udtalte, at man, som før, stadig Haanden fremstrakt og opfordrede mig til at tage imod den udrakte Haand, altsaa at tage Venstres Forslag om en speciel Ordning for Vaalse. Jeg maa sige, at dette Forslag harmonerer ikke saa godt med Udtalelser, der i den sidste Tid flere Gange er fremkommet paa dette Sted fra en af Venstres Ordførere om, at det var urimeligt at lovgive for en enkelt Landsdel. Hvis jeg husker ret, vilde han ikke gaa med til et Lovforslag, som var begrænset til Bornholm, men vilde have, at hvad der gjaldt for Bornholm, skulde gælde for hele Landet. Jeg er af samme Mening: Man skal ikke lovgive for Lolland-Falster, men hvad der skal gælde for Lolland-Falster, skal gælde for det hele Land.

Desuden er det neppe rigtigt, naar det ærede Medlem fra Kolding siger, at det var Vejen til at skabe Ro indenfor Kirken og bevare vor Folkekirke, saaledes som det ærede Medlem vil det, og som han til sin Glæde har set, at ogsaa jeg vil det. Jeg har for øvrigt aldrig lagt Skjul paa, at jeg ønsker at bevare vor Folkekirke, indtil der rundt om er vokset et ansvarsbevidst Menighedsliv op, saa at vi kan gaa til frie Menighedsdannelse. Jeg frygter nemlig i højeste Grad for en organiseret Frikirke, hvor man i Virkeligheden vil tage Ansvar fra den menige Mand. Hvad det gælder om, er en Udvikling, hvor Ansvar lægges ud til de enkelte i Sognemenighederne. Men der skal en Overgangstid til, og en ikke saa helt kort, forinden man kan naa dertil. Og jeg tror ikke, at det Forslag, som Venstre stillede, hvorved man i Virkeligheden vilde ligesom sprænge en Del af Folkekirken ud, nemlig Vaalse Sogn, og stille det isoleret, er den rigtige Vej frem. Det vilde tværtimod vække berettiget Harme, naar man gjorde det, og jeg tror, det vilde være den første Sprængning indenfor vor Folkekirke. Jeg maa for øvrigt ogsaa gøre opmærksom paa, at Forslaget i Virkeligheden blev forkastet oppe i det høje Landsting, og det vilde dog vist være uri-

meligt paa ny at fremsætte et Forslag, som har haft den Skæbne.

Jeg tror, at skal vi frem ad den fredelige Vej, som jeg ønsker, til en Ordning af Forholdet i Vaalse og dermed ogsaa i Skibsted og Lyngby, maa man søge at finde en ny Vej, og det har jeg gjort mig Bestræbelser for. Inden ret mange Dage vil der, antager jeg, for ærede Medlemmer af de forskellige Partier foreligge Udkast til et Forslag til midlertidig Lov angaaende Ændring i Reglerne om det kirkelige Tilsyn med Folkekirkens Præster i visse Tilfælde. Jeg har udarbejdet et saadant Udkast, og det vil ved Hjælp af de forskellige Partiers Repræsentanter i Ministeriet blive forelagt Partierne. Det er et Forslag, der ikke falder sammen med det, som strandede, og heller ikke med det af Venstre stillede, men det optager Tanker, der kom frem baade fra Venstre og fra Højre under Behandlingen af det af mig i forrige Samling fremsatte Lovforslag. Det optager Tanken om, at der skal foretages en Afstemning ude i Sognemenigheden, en Tanke, der blev fremsat af Venstre oppe i det høje Landsting. Det optager Forslaget om, at Lovene skal tidsbegrænses, saa at den bortfalder, hvis den ikke bliver vedtaget paa ny i den første ordinære Rigsdagssamling efter Valg under den nye Grundlov. Det imødekommer altsaa her det Krav, som blev stillet ikke mindst af Højre oppe i Landstinget, hvor den ærede 4de Landstingsmand for 2den Kreds (Richelieu) meget stærkt talte for dette, idet han gjorde gældende, at Danmarks Kvinder skulde være medbestemmende, naar en endelig Afgørelse af dette Forhold kunde finde Sted.

Jeg maa endelig tilføje, at jeg har indføjet en ny Paragraf, som omhandler Valgmenigheder. Det er nemlig saadan, at ogsaa en Valgmenighed, som ved sin Bestyrelse har valgt sin Præst, kunde risikere, at den paagældende Biskop vilde sige, at han ikke vilde udstede Kollats. Nu staar der i Valgmenighedsloven, at Valgmenighedspræsten skal have Kollats fra Biskoppen, og det vilde dog være urimeligt, om Valget derved skulde kunne blive ugyldigt. Derfor maa Valgmenigheder have samme Adgang til at blive fritaget for den biskoppelige Kollats og blive stillet umiddelbart under Kirkeministerens Tilsyn.

Jeg mener altsaa, at jeg ved det Lovforslag, jeg her har udarbejdet, har vist